

Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 198, november, december 2025

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het “woord van de gerechtigheid” staat in contrast tot “de eerste beginselen van de uitspraken van God” (Hebr. 5:12). Het “woord van de gerechtigheid” duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de “vaste spijs” (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om “het einddoel van het geloof” (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
e-mail: roel@velemaweb.nl
weblog: <http://velemaweb.nl>

Alle Schriftgedeelten zijn uit de Herziene Statenvertaling (HSV), tenzij anders vermeld.

Het koninkrijk van God (2)

Het koninkrijk van de hemelen

In de vorige studie hebben we gezien dat het koninkrijk van God een centraal thema is in de Bijbel. Er is bovenal het eeuwige koninkrijk van God (Dan. 4:34; 7:27). Gods koninkrijk is “een koninkrijk dat niet te gronde zal gaan” (Dan. 7:14). Gods koninkrijk is van eeuwigheid tot eeuwigheid en “blijft van generatie op generatie bestaan” (Dan. 4:34).

Jezus verkondigde het koninkrijk van de hemelen

“Van toen af begon Jezus te prediken en te zeggen: *Bekeer u, want het koninkrijk der hemelen is nabijgekomen*” (Matt. 4:17).

In dit vers zien we het verschil met het eeuwig koninkrijk van God. Het eeuwige koninkrijk van God komt nooit nabij, want alles en iedereen bevindt zich in dat koninkrijk. Het koninkrijk van de hemelen duidt op Gods heerschappij *in engere zin*. Het moet nabijkomen, men moet zich bekeren om het binnen te gaan (Matt. 4:17).

De uitdrukking “koninkrijk der hemelen” komt vooral voor in het evangelie naar Matthéüs, meer dan dertig keer. Dit is niet verwonderlijk, want dit evangelie stelt ons de Koning en Zijn koninkrijk voor, meer dan de andere evangeliën. Het “koninkrijk der hemelen” komen we in het Nieuwe Testament ook tegen met de uitdrukking “koninkrijk van God”. Dit kan verwarrend zijn, omdat men dan snel kan denken dat het over Gods eeuwige koninkrijk gaat.

Zo lezen we:

“Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen” (Matt. 13:11).

“U is het gegeven de geheimenissen van het Koninkrijk van God te kennen” (Lukas 8:10).

Vergelijk ook Matthéüs 11:11 met Lukas 7:28, en Matthéüs 13:31,33 met Lukas 13:18-21, en Matthéüs 19:23 met Lucas 18:24 en Markus 10:24, om te zien dat deze twee uitdrukkingen hetzelfde kunnen betekenen en er geen verschil in betekenis moet worden gemaakt. De nadruk ligt wil in het feit dat het een *hemelse* heerschappij betreft.

De definitie van het koninkrijk van de hemelen

Het woord “koninkrijk” verwijst zowel naar een “koning” als naar “heerschappij”. Het “koninkrijk der hemelen” is daarom de koninklijke heerschappij vanuit de hemelen over de aarde, het gebied van waar uit Satan en zijn engelen momenteel over deze aarde heersen. Satan is nog steeds de overste van deze wereld (Efez. 2:2). Aan deze heerschappij zal een einde komen: *“Want niet aan engelen heeft Hij de toekomstige wereld, waarvan wij spreken, onderworpen ... Wat is de mens dat U hem gedenkt”* (Hebr. 2:5,6). Wie zal aan die heerschappij deelkrijgen? Het zijn zij die met succes hun geestelijk wedloop hebben gelopen, de overwinnaars in Openbaring 2-3. Daartoe moeten we allereerst zijn wedergeboren.

1. Het koninkrijk van de hemelen en zonen

Toen Jezus het koninkrijk van de hemelen verkondigde, was dit allereerst een oproep en aanbod aan Israël om zich te bekeren. De gemeente van Jezus Christus was toen nog niet in beeld. De basis waarop dit aanbod kon plaatsvinden was dat Israël een eerstgeboren zoon van God was.

*“Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, **Mijn eerstgeborene, is Israël.** Daarom zeg ik tegen u: Laat mijn zoon gaan, zodat hij mij kan dienen. Maar u hebt geweigerd hem te laten gaan, zie, ik zal uw zoon, uw eerstgeborene, doden”* (Ex. 4:22,23).

In het Oude Testament was er iets bijzonders met een eerstgeborene: hij bezat de rechten van de eerstgeborene. Wat waren de rechten van de eerstgeborene?

1. Een dubbel deel van de erfenis (Deut. 21:15-17). De eerstgeborene kon het extra deel verliezen vanwege zonde, zoals we zien bij Esau en Ruben.

2. Een positie van gezag - koninklijke bediening (Gen. 27:37; 43:33)

3. Een positie van priesterschap - priesterlijke bediening (Num. 8:17-19)

Deze twee rechten (de koninklijke en priesterlijke) zien we ook in het Koning-Priesterschap van Melchizedek. Melchizedek zegende Abraham met brood en wijn. In het Messiaanse tijdperk zal Christus, ook als Priester naar de ordening van Melchizedek, het zaad van Abraham zegenen.

Drie eerstgeboren zonen

De Schrift noemt in het bijzonder drie zonen: Christus, Israël en de Gemeente. Al deze drie zonen zijn eerstgeboren zonen:

1. “Israël is mijn eerstgeboren zoon” (Ex. 4:22,23)

2. “Christus is de eerstgeborene uit de doden en de eerstgeborene der ganse schepping”
(Kol. 1:15,18)

3. De Gemeente van Jezus Christus: “een plechtige vergadering van eerstgeborenen”
(Hebr. 12:23).

“Om hen die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij de aanneming tot kinderen (Gr. zonen!) zouden ontvangen. Nu, omdat u kinderen (Gr. zonen!) bent, heeft God de Geest van Zijn Zoon uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Dus nu bent u geen slaaf meer, maar een zoon; en als u een zoon bent, dan bent u ook erfgenaam van God door Christus” (Gal. 4:5-7).

Al deze drie zonen zijn zaad van Abraham (Gal. 3:15,16,29). Zij zijn eerstgeboren zonen en hun extra deel omvat de *hemelse heerschappij* over het aardse. Al deze drie zonen zijn ook bijzondere scheppingsdaden van God.

Allereerst, **Christus** is Gods ongeschapen, eniggeboren Zoon van eeuwigheid. Maar Hij is ook Gods eerstgeboren Zoon, maar dan op een heel andere manier. Hij wordt beschreven als *"de Eerstgeborene van heel de schepping"* (Kol. 1:15), *"de Eerstgeborene uit de doden"* (Kol. 1:18; vgl. Openb. 1:5) en *"de Eerstgeborene onder vele broeders"* (Rom. 8:29). Christus is de Zoon *boven alle zonen*, gezeten aan de rechterhand van de Vader in de hemelen.

Ook **Israël** is een eerstgeboren zoon van God door een bijzondere scheppingsdaad. Jakob, de vader van het volk Israël, was een bijzondere schepping van God . Dit zien we in Jesaja 43:1:

“Maar nu, zo zegt de HEERE, uw Schepper, Jakob, uw Formeerder, Israël.”

Israël, als een eerstgeboren zoon, was geroepen om op aarde te heersen aan het hoofd van de volken (Ex. 4:22,23; 19:5 6; Jes. 43:1). Deze roeping richtte zich voornamelijk op aardse beloften en zegeningen. Hoewel Israël in de dagen van het Oude Testament hemelse beloften en zegeningen bezat (Gen. 22:17), lag de voornaamste nadruk van het volk op haar *aardse* roeping, in de beloften en zegeningen die in de verbonden met Abram en Mozes besloten lagen. Toen Christus het koninkrijk der hemelen aan Israël aanbood, waren de Schriftgeleerden niet geïnteresseerd en werd het aangeboden koninkrijk afgewezen.

Tenslotte, **christenen** zijn ook geschapen eerstgeboren zonen (2 Kor. 5:17; Efez. 2:10; 4:24).

Hieruit zien we dat deze drie zonen, met hun hemelse en aardse beloften, voortkomen uit hun schepping door God, niet door verbonden. Daarom vervangen christenen Israël niet door een vervanging *binnen* verbonden, maar ontvangt de gemeente van Jezus Christus het extra erfdeel, het koninkrijk van de hemelen, dat Israël heeft verworpen.

Abraham en het koninkrijk van de hemelen

1. God beloften aan Abram

Aan Abram werden grote geloften gedaan met grote zegeningen:

“Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden” (Gen. 12:2-3).

Hierover zegt God nog meer in Genesis 22:17-18, na zijn geloof om Isaäk te offeren:

“zal Ik u zeker rijk zegenen en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren aan de hemel en als het zand dat aan de oever van de zee is. Uw nageslacht zal de poort van zijn vijanden in bezit hebben. En in uw nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest bent.”

Abraham en zijn nakomelingen ontvangen zowel hemelse als aardse beloften. Door Gods beloften en zegeningen te verwezenlijken, zal het zaad van Abraham *"de poort van zijn vijanden in bezit hebben"*. Dit moet zowel het aardse als hemelse omvatten. Abram moet dit begrepen hebben, want hij verlangde naar een beter, hemels land (Hebr. 11:8-16).

De "poort" was de plaats waar in de tijd van Abram zaken werden afgehandeld (vgl. Ruth 4:1 e.v.). De 'vijand' die in de hemelse gewesten heerst, is Satan en zijn engelen, De 'vijand' in de aardse gewesten zijn de heidense volken, die onder Satan en zijn engelen heersen (vgl. Ps. 110:1; Dan. 10:12-20; Luk. 19:27; Efez. 6:12 e.v.; Openb. 12:7-10).

In het Nieuwe Testament komen we de hemelse beloften weer tegen in de vorm van het aanbod van het koninkrijk van de hemelen aan Israël. Israël verwierp dit aanbod en de hemelse beloften gingen over naar de gemeente van Jezus Christus als zaad van Abraham:

"Daarom zeg Ik u dat het Koninkrijk van God van u weggenomen zal worden en aan een volk [natie] gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt" (Matt. 21:43). Zonder twijfel is dit volk de gemeente van Jezus Christus:

"Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk [natie], een volk [natie] dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht" (1 Peter. 2:9).

Israël heeft dus haar vervreemdbaar eerstgeboorterecht, haar hemels deel, verspeeld door ongehoorzaamheid en ongeloof en de weigering zich te bekeren. Het kan niet genoeg benadrukt worden, dat dit nooit geldt voor de aardse beloften van Israël, want die zijn *onvervreemdbaar*. De kerk van Christus heeft nu hemelse beloften en een hemelse roeping ontvangen als onderdeel van Gods beloften aan Abram. Maar ook christenen afzonderlijk kunnen dit eerstgeboorterecht verspelen, want *dit extra recht is voorwaardelijk*.

2. Gods verbond met Abram (Genesis 17)

Het verbond van God met Abram omvatte een eeuwig verbond; Hij zou de vader van een menigte van volken worden en uitermate vruchtbaar zijn. Het hield ook een landsbelofte in. Het teken was dit verbond was de besnijdenis. Dit alles maakte een zoon voor Abram noodzakelijk die daarbij werd beloofd

Hoe zit het nu met hemelse en aardse beloften in relatie tot Gods verbond met Abram? Het is belangrijk te zien dat Gods verbond met Abram heeft alleen te maken met aardse beloften. Wanneer het zowel aardse als hemelse beloften zou omvatten, zou het hemelse aspect nooit van Israël kunnen worden afgenomen, omdat dit verbond *onvoorwaardelijk* is. Maar het hemelse deel, het koninkrijk van de hemelen, *werd* van Israël afgenomen. Dit gold voor Israël als eerstgeboren zoon, maar nooit voor Christus die ook een eerstgeboren zoon was. Hoewel Gods verbond met Mozes voorwaarden stelt aan het uiteindelijke herstel van Israël in het land, is de belofte onvoorwaardelijk en kan de gemeente van Jezus Christus niet in de plaats treden van dit verbond. Van Israël zijn de verbonden (Rom. 9:4). **Hun aardse roeping is** gegarandeerd, van hen is het land (Gen. 13:17; 17:7,8). We moeten dus het onderscheid zien tussen Gods scheppingsdaden

en Gods verbonden. De zegeningen voor de volken vinden plaats door Israël, niet door een verbond dat God met Israël sloot (Gen. 12:2,3). Gods verbond zelf heeft te doen met het beloofde land in het Midden-Oosten (Gen. 15). Israël, in dit land, zal het kanaal zijn waardoor God de volken zegent.

Christenen en het koninkrijk van de hemelen

Drie facetten van het koninkrijk van de hemelen

Er zijn drie facetten van het koninkrijk en hebben allemaal te maken met de drie facetten van ons behoud, verleden heden en toekomst, en de positie van zonen daarin (vgl. Efez. 2:8,9; Hebr. 5:10; Hebr. 1:14).

1. Het voltooide aspect van het koninkrijk van de hemelen

“Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien” (Joh. 3:3).

“Hij heeft ons getrokken uit de macht van de duisternis en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde” (Kol. 1:13).

Door de wedergeboorte worden we overgezet in het koninkrijk van de hemelen, in het machtsgebied van de Zoon van God, waar we met Hem zitten in de hemelse gewesten. We zijn een kind van God en een Zoon van God geworden. Wij zijn mede-erfgenamen geworden van Christus. Vanuit deze positie, die we *ascentie* kunnen noemen, leven wij.

2. Het huidig aspect van het koninkrijk van de hemelen

Nadat we zijn wedergeboren, het *voltooide* aspect, zijn we zonen van God geworden met een taak. Dit zien we in de gelijkenis van de talenten (Matt. 25:14-30), die begint met: *“Want het is als iemand die naar het buitenland ging, zijn eigen slaven bij zich riep en hun zijn bezittingen toevertrouwde”* (25:1). We kunnen ook zeggen: *“Dan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn/vergeleken worden ...”* (vgl. Matt. 25:1). Het koninkrijk van de hemelen legt dan de nadruk op een *huidig* aspect van trouw aan onze roeping en een *toekomstig* aspect waar die trouw of ontrouw toe leidt. Al deze aspecten hebben in de gelijkenis van de talenten te maken met christenen. Elk christen is een eerstgeboren zoon (Gal. 3:2; Hebr. 12:23) en bezit de erfrechten van de eerstgeborene. In Psalm 2:8 lezen we dat “erfenis” zal bestaan uit volken tot bezit. Dit zal een dubbel deel van de erfenis zijn, want deze erfenis heeft betrekking op een heerschappij die zowel met de hemel als met de aarde is verbonden, een heerschappij *vanuit* de hemel over de aarde. *Om het koninkrijk van de hemelen, maar ook het Messiaanse koninkrijk, goed te begrijpen, moeten we het onderscheid zien tussen het hemelse deel en het aardse deel van het komende koninkrijk.* Zonder dit onderscheid is het onmogelijk te zien waar het om gaat in het Nieuwe Testament met betrekking tot Gods plannen en doelstellingen. Er is daarom een hemelse heerschappij *vanuit de hemelen* over de aarde en een heerschappij *op de aarde* over de aarde.

Wanneer we kijken naar de gelijkenis van talenten, zien we drie zaken:

- 1) De opdracht van de heer aan zijn slaven
- 2) Het uitgaan van de slaven om hun opdracht in trouw te vervullen
- 3) Het wel of niet ingaan van de feestzaal, afhankelijk van de vervulling van de opdracht

Dit laatste punt heeft met het toekomstige Messiaanse aspect van het koninkrijk van de hemelen te maken.

De eerste twee zaken echter maken ook deel uit waarmee het koninkrijk van de hemelen moet worden vergeleken. De heer vertrouwdde zijn bezit toe aan zijn slaven tijdens zijn afwezigheid. Dit vindt plaats in *deze* bedeling. Andere gelijkenissen zeggen dat het koninkrijk van de hemelen is als een schat in een akker (Matt. 13:44), of als parels (Matt. 13:45), of als zaad dat gezaaid wordt in een akker (Matt. 13:24). De algemene gedachte is dat men in het bezit komt van wat heel kostbaar is. Hiervoor heeft men alles over. Voor dit bezit moet iets gedaan worden in *dit* leven. Wat is dit bezit dan? Het antwoord vinden we in Hebrëeën 10:34-39:

*“Want u hebt ook medelijden gehad met mij, in mijn boeien, en de beroving van uw eigendommen met blijdschap aanvaard, in de wetenschap dat u voor uzelf een beter en blijvend bezit in de hemelen hebt. Werp dan uw vrijmoedigheid niet weg, die een grote beloning met zich meebrengt. Want u hebt volharding nodig, opdat u, na het volbrengen van de wil van God, de vervulling van de belofte zult verkrijgen. Want: Nog een heel korte tijd en Hij Die komt, zal komen en niet uitblijven. Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven, en als iemand zich onttrekt, Mijn ziel heeft in hem geen behagen. Wij zijn echter geen mensen die zich onttrekken en daardoor naar het verderf gaan, maar mensen die geloven, tot **behoud van hun ziel.**”*

We hebben een blijvend bezit in de hemelen, onze hemelse erfenis en wie die verwezenlijkt door trouw, bereikt het tot *behoud van de ziel* (1 Petr. 1:9), met het voorrecht om met Christus te heersen in Zijn komende koninkrijk. (Zie *Het Woord van de Gerechtigheid: Het Behoud van de Ziel* (nummer 50, november, 2007).

3. Het toekomstig aspect van het koninkrijk van de hemelen

Elk christen heeft deel aan de eerste twee aspecten van het koninkrijk van de hemelen. Het derde aspect is echter voorwaardelijk.

Alle beloften aan de overwinnaars in Openbaring 2-3 zijn gericht op het koninkrijk van de hemelen. Het zijn *toekomstige*, hemelse en Messiaanse beloften die ons *toekomstig* behoud beschrijven (Hebr. 1:14). Het loon van de christen is verbonden met het koninkrijk van de hemelen en dat loon ligt in de toekomst (Matt. 5:12). Erfenis ontvangen we op basis van zoonschap. Eeuwig behoud impliceert kindschap en zoonschap, maar het verkrijgen van de erfenis van het *eerstgeboorterecht* van de zoon ligt nog in de toekomst. Alle christenen zijn “*zonen*” (Gal. 4:6,7), maar niet iedere gelovige zal komen tot de “*aanneming [adoptie] tot zonen*” (Rom. 8:23; Efez. 1:5). Deze aanneming ligt nog in de toekomst en heeft te maken met het openbaar worden van de zonen van God (Rom. 8:19) en de heerlijkheid van deze zonen (Rom. 8:21). Deze aanneming hangt af van de uitkomst van onze geestelijke wedloop, het tweede aspect. Wanneer wij vrucht dragen voor het koninkrijk, dan zullen wij ook uiterlijke met Hem heersen in het Messiaanse vrederijk. We kunnen echter het eerstgeboorterecht verliezen.

Het koninkrijk van de hemelen in ons

“En toen Hem door de Farizeeën gevraagd werd, wanneer het Koninkrijk van God zou komen, antwoordde Hij hun en zei: Het Koninkrijk van God komt niet op waarneembare wijze. En men zal

*niet zeggen: Zie hier of zie daar, want, zie, het Koninkrijk van God is **binnen in u*** (Lukas 17:20,21 HSV).

*“... ook zal men niet zeggen: zie, hier is het of daar! Want zie, het Koninkrijk Gods is **bij u**”* (Lukas 17:21 NBG).

In twee verschillende vertalingen van hetzelfde vers wordt het koninkrijk van de hemelen vertaald als **bij** u of **binnen** in u? Wat is nu de correcte vertaling? Is het koninkrijk van de hemelen, in het huidige aspect, nu in ons of bij ons? Laten we eens naar het bijbehorende Griekse woord *entos* kijken, dat twee in het Nieuwe Testament voorkomt, in Lukas 17:21 en in Matthéüs 23:26:

*“Blinde Farizeër, reinig eerst de **binnenkant** van de drinkbeker.”* In dit vers is *entos* verzelfstandigd. In Lukas 17:21 kan het in het binnenste van een persoon betekenen, maar ook binnen in een groep. Hoe dan ook, het koninkrijk van de hemelen heeft een aspect dat binnen ons persoonlijk is, en een aspect dat binnenin de groep is, binnenin de Gemeente van Jezus Christus. Het koninkrijk van de hemelen moet zijn waar Jezus Christus is *en wij zijn met Hem gezeten in hemelse gewesten*. Dit betekent dat er *nu al* inwendig een vorm van geestelijk gezag van de hemel over de aarde moet zijn voor ons als zonen van God. Een voorbeeld. In Exodus 4:22-23 zegt God tegen Mozes:

“Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël. Daarom zeg Ik tegen u: Laat Mijn zoon gaan, zodat hij Mij kan dienen. Maar u hebt geweigerd hem te laten gaan, zie, Ik zal uw zoon, uw eerstgeborene, doden.”

Israël was een eerstgeboren zoon. Mozes en Aäron gingen daarna naar farao.

“Daarna kwamen Mozes en Aäron en zeiden tegen de farao: Zo zegt de HEERE, de God van Israël: Laat Mijn volk gaan om voor Mij een feest te vieren in de woestijn. Maar de farao zei: Wie is de HEERE, naar Wiens stem ik zou moeten luisteren door Israël te laten gaan? Ik ken de HEERE niet en ik zal Israël ook niet laten gaan” (Ex. 5:1,2).

Farao zei in feite: “Op wiens gezag kom je hier?” Al in Exodus 3:14 had God tegen Mozes gezegd: *“IK BEN DIE IK BEN. Ook zei Hij: Dit moet u tegen de Israëlieten zeggen: IK BEN heeft mij naar u toe gezonden.”* Dit was de basis van het gezag dat God aan Mozes had gegeven. En met hetzelfde gezag stond hij tegenover farao. Met hetzelfde gezag staan ook wij in deze wereld. *“Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was”* (Fil. 2:5), is dezelfde basis van ons gezag.

“En wat u ook zult vragen in Mijn Naam, dat zal Ik doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt zal worden. Als u iets vragen zult in Mijn Naam, Ik zal het doen” (Joh. 14:13,14).

Dit is de uitwerking van het gezag van het koninkrijk van de hemelen dat nu in ons en bij ons is. De sleutel is dat God is *“IK BEN DIE IK BEN”* en zoals Hij is, ook wij zijn in deze wereld (1 Joh. 4:17B). Hij is het licht van de wereld en wij ook. *“IK BEN”* reflecteert zich in *“ik ben.”* Wanneer we dit goed begrijpen, zal het ons tot grote verrukking brengen! Ik ben niet ik, maar als Christus in

deze wereld (1 Joh. 4:17B). Wij zijn een deel van Hem, verenigd met Hem *in Zijn leven en gezag*. Het is nog niet het publieke gezag van het komende vrederijk, maar wel ons innerlijk geestelijk gezag dat voortvloeit uit onze positie met Christus in de hemelse gewesten. Ik ben in deze wereld zoals Hij is, **een verenigd "ik" in de geest** (1 Kor. 6:17)! Met Christus verborgen in God, gezeten in hemelse gewesten, vanwaar uit wij leven in deze turbulente wereld. Zo staan we *boven* de omstandigheden om wat *onder* en *in* de omstandigheden is, tegemoet te treden door ons gezag gebaseerd op onze eenheid met Christus, Gods beloften, ons geloof en een rein leven dat bij een gezant van Christus hoort.

"Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u: laat u met God verzoenen" (2 Kor. 5:20 NBG vert.).

... als gezant van Christus

Een gezant van Christus spreekt door God de woorden: *"Laat u met God verzoenen"* met gezag: *"alsof God door onze mond u vermaande."*

Een gezant spreekt altijd namens wie hem gezonden heeft. Daarom spreken en bidden wij ook in de naam van Christus. Dit impliceert gezag dat de gezant heeft ontvangen. "Alsof" betekent hier "in de plaats van."

"Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht" (Efez. 6:10 NBG vert.).

Dit vers heeft dezelfde strekking. We zijn krachtig ... in de Here van Zijn macht.

Het *huidige* aspect van het koninkrijk van de hemelen is immens (Lukas 12:32). Uitgaande van onze identiteit als zoon in Christus, duidt dat op verkregen volheid (Kol. 2:9,10), op rechtvaardigheid, vrede en blijdschap, door de Heilige Geest (Rom. 14:16,17), een voorproef van het *toekomstige* aspect van het koninkrijk van de hemelen. Beide aspecten kennen hun kracht en macht in Christus, Het huidige aspect is inwendig, het toekomstige aspect ook uiterlijk.

De edele en wilde olijf (Rom.11:13-24)

De relatie tussen Israël, de gemeente van Jezus Christus, de volkeren en het koninkrijk van de hemelen, vinden we in de illustratie van de edele en wilde olijf.

Israël is de edele olijf, een (altijd)groene olijf (Jer. 11:16). Dit verwijst naar het verbond dat God sloot met Abraham. De eerstelingen is heilig, de grond is heilig, de wortel is heilig, en ook de takken. God heeft Israël uitgekozen en apart gezet. Abraham, Isaäk en Jakob zijn de wortels. De twaalf zonen van Jakob zijn de stam. De takken zijn hun nakomelingen. Door ongeloof werden enkele van de takken (Rom. 11:17) afgebroken en werden de wilde olijftakken geënt. Let op! God heeft niet ALLE takken afgesneden, noch heeft Hij de boom omgehakt. De Joodse wortels, de Joodse stam, de Joodse takken **blijven bestaan**.

De heidenen, geïllustreerd door de wilde olijf, werden geënt tussen de natuurlijke takken van de edele olijf in de plaats van *enkele* van de takken die werden weggebroken. "Enkele" of "sommige" vormen de sleutelwoorden in Romeinen 11:17. De wilde olijf is niet de kerk van Jezus Christus, maar, verwijst naar de heidense volken die nu het voorrecht hebben om geestelijke

zegeningen te ontvangen *door het geloof in de Heer Jezus Christus*. Israël blijft daarom altijd bestaan en blijft in beeld! *Gelovige heidenen* (Rom. 11:11-24), zijn van de wilde olijf weggesneden en geënt op de edele olijfboom, te midden van takken die niet afgebroken zijn, dat zijn de gelovige Joden. Zij zijn een "*overblijfsel overeenkomstig de verkiezing van de genade*" (Rom. 11:5).

Dit alles wordt een geheimenis genoemd (Rom. 11:25).

In Romeinen 9:4 zien we dat Israël het enige volk is waarmee God verbonden heeft gesloten, dus geen verbond met de heidenen, alleen met Israël. Israël is nog steeds Gods eerstgeboren zoon. Israël zal nog steeds Gods getuige zijn tot het einde van de aarde (Jes. 43:9-11), maar wel met een aardse roeping.

In de volgende studie willen we het derde aspect van deze serie behandelen, het Messiaanse koninkrijk.

Studievragen

1. Wat is de definitie van het koninkrijk van de hemelen?
2. Waaraan zien we dat Abram zowel hemelse en aardse beloften kende?
3. Waarom kan het verbond met Abram geen hemelse beloften bevatten?
4. Welke drie tijdsaspecten ken je binnen het koninkrijk van de hemelen?
5. Waarin daagt het toekomstige aspect je uit?
6. Waarom brengt het huidige aspect zo veel blijdschap?
7. Leg Paulus' illustratie uit van de edele en wilde olijf.